

Sprawozdanie z pierwszych warsztatów dotyczących przyszłości Parku Ludowego w Lublinie – „Co dalej z Parkiem Ludowym?”.

28 listopada 2011, poniedziałek, godzina 17:00, Szkoła Podstawowa nr 20 w Lublinie.

Kolejnym etapem działań, których celem jest stworzenie społecznego projektu Parku Ludowego są trzy spotkania warsztatowe. Pierwsze z nich odbyły się w dniu w dniu 28 listopada 2011, o godz. 17:00 w Szkole Podstawowej nr 20, przy Al. Piłsudskiego. Na spotkaniu określiliśmy bieżącą sytuację Parku oraz rozpoznaliśmy szanse i zagrożenia dla jego przyszłości. Spotkanie było także przygotowaniem do pracy w zespołach na kolejnym spotkaniu warsztatowym w dniu 5 grudnia.

Na spotkanie przybyło 37 osób. Obecni byli m.in. Pan Zdzisław Drozd – Radny Rady Miasta Lublin, Pan Daniel Chlibiuk – reprezentujący Fundację Sztukmistrze, odpowiedzialną za realizację w Parku Ludowym Europejskiej Konwencji Żonglerskiej w 2012 r., Pan Paweł Kosior – Forum Rozwoju Lublina, Pani Zofia Polska reprezentująca Stowarzyszenie Obrońców Wąwozów oraz Pan Krzysztof Werner z Rady Dzielnicy Śródmieście. Przybyli także mieszkańcy Lublina zainteresowani przyszłością Parku Ludowego oraz studenci lubelskich uczelni (KUL i UP). Pomimo akcji informacyjnej wciąż niewielką grupę stanowią okoliczni mieszkańcy Parku Ludowego. Wszystkie trzy spotkania warsztatowe prowadzi ekspert konsultacji społecznych – Pan Bogusław Hajda. Pomoc w przygotowaniu spotkania zapewnili studenci architektury krajobrazu KUL.

Celem pierwszych warsztatów było określenie szans i zagrożeń dotyczących Parku Ludowego oraz pierwszych pomysłów na jego zagospodarowanie.

Przebieg spotkania:

Spotkanie rozpoczął Pan Jan Kamiński od przywitania osób zgromadzonych na spotkaniu, zaprezentowania planowanego przebiegu procesu warsztatów, celu i wpływu, jaki konsultacje mają na politykę Miasta Lublin. Kolejnym punktem było przypomnienie prezentacji na temat Parku Ludowego, genezy jego powstania, a także funkcji parku w strukturze miasta oraz przemian obszaru od momentu powstania do dnia dzisiejszego. Następnie prowadzenie warsztatów objął Pan Bogusław Hajda, omawiając przebieg i cel zarówno pierwszych, jak i kolejnych spotkań warsztatowych.

1) Pan Bogusław Hajda – Na początku należy zdefiniować rolę i obecną sytuację Parku Ludowego, trzeba zastanowić się nad tym, czym park byłby w przyszłości. Na pierwszych warsztatach omawiane będą szanse i zagrożenia dotyczące parku. W przyszłym tygodniu uczestnicy warsztatów w zespołach postarają się przelać na plany pomysły na zagospodarowanie parku, a także opracują system zarządzania konkretnym pomysłem na obszarze parku. Powinno się dążyć do opracowania dwóch koncepcji, jednej bardziej zachowawczej, tradycyjnej, natomiast drugiej ekspresyjnej, a nawet szalonej. Na ostatnich warsztatach zostanie przedstawiony ranking pomysłów / koncepcji, sposób prezentacji na wystawie oraz metoda wypracowania rozwiązań końcowych.

Na poprzednim spotkaniu wyjątkowo trafnie zostały określone powody, dla których ludzie odwrócili się od parku, tak naprawdę był to naturalny proces. Lubelskie osiedla są wyjątkowo dobrze zaprojektowane pod względem zaopatrzenia w tereny zieleni. W bezpośrednim sąsiedztwie Parku Ludowego nie ma obszarów zabudowy mieszkaniowej, a ludzie wybierają skwery i place położone najbliżej miejsca zamieszkania. Należy zastanowić się nad tym, jaką park ma spełniać funkcję i jak zachęcić mieszkańców do korzystania z niego. Pierwsze pytanie, na jakie wszyscy powinni znaleźć odpowiedź to: Czy park ma dziś jakieś szanse na rozwój?

2) Pani Zofia Polska – Stadion w Lublinie jest nie jest potrzebny, zwłaszcza w tym rejonie miasta, nie ma drużyn, które mogłyby na nim grać. Pieniądze jakie przeznaczone są na stadion należy przerzucić na odnowę Parku Ludowego.

3) Pan prof. Dobrosław Bagiński – Lublin otrzymał pieniądze na wybudowanie stadionu jako dofinansowanie z Unii Europejskiej, w tym momencie nic nie da się zrobić, żadnego rodzaju „przerzucanie” funduszy nie wchodzi w rachubę.

4) Pan Karol Sankowski – Park należy wydzielić w strukturze terenów zieleni.

5) Pan Dobrosław Bagiński – Należy zadać sobie pytanie, kto będzie przyszłym właścicielem parku, czy miasto, czy prywatny inwestor. Od tego zależą dalsze postulaty i tok rozumowania przy wskazywaniu szans na rozwój. Zastanowić się trzeba czy park ma być utrzymywany z podatków mieszkańców, czy może ma przynosić dochód. W postulatach do koncepcji zakładającej, iż park będzie własnością miasta należy przedstawić elementy i formy zagospodarowania terenu, rachunek za całość działań na tym obszarze i złożyć pomysł do miasta. Przy założeniu, że park może mieć innych gospodarzy, inwestorów trzeba zastanowić się, w jaki sposób zaprojektować park by był w stanie utrzymać się sam ze swoich dochodów.

6) Pani Zofia Polska – Park powinien służyć mieszkańcom jako miejsce odpoczynku i rekreacji. Wpuszczenie inwestora na ten obszar będzie wiązało się z chęcią zdobycia przez niego dużych zysków, co za tym idzie z zabudową parku. Nie można pozwolić na zabudowanie terenów zieleni, jak stało się z wąwozem pomiędzy Węglinem, a

Konstantynowem. Budynek można postawić bardzo szybko, a przyroda buduje się wiekami, dlatego Park Ludowy powinien pozostać jako otwarta przestrzeń zielona służąca rekreacji i wypoczynkowi.

7) Pan Karol Sankowski – Do momentu rozbudowy hal TL teren ten nie był ogrodzony. Nic złego z tego powodu się nie działo, ani nikt z pracowników i odwiedzających nie ucierpiał, ani niczego nie skradziono. W obecnej chwili zaprojektowano ogrodzenie, które zaburzy całą sieć komunikacyjną w parku.

8) Pani Zofia Polska – Pomysłem za zagospodarowanie terenu może być wprowadzenie pięknego ZOO. Taka forma atrakcji nie jest szkodliwa dla natury, a jest niezwykle atrakcyjna dla mieszkańców.

9) Pan Bogdan Sola – Stworzenie na tym terenie ZOO jest niemożliwe z powodu warunków klimatycznych i podmokłego gruntu w parku.

10) Pani Katarzyna Kiełbińska – Wśród elementów zagospodarowania terenu parku można wykorzystać działalność pobliskich szkół artystycznych, Fundacji Sztukmistrze wraz z zapleczem sportowym.

11) Student UP – Należy zastanowić się nad tym, jaka funkcja ma przeważać w parku. Czy wystawowo – rozrywkowa, czy może zielona przestrzeń otwarta. Trzeba te dwa aspekty umiejętnie połączyć.

12) Pan Jan Kamiński – Powrót do eksploratorium zaprojektowanego przez prof. Bagińskiego jest dobrym pomysłem zarówno dla rozwoju parku, jak i dla uregulowania problemu z gospodarzem parku i finansami, które są potrzebne do jego odbudowy.

13) Pani Zofia Polska – Obszar parku w połączeniu z terenami jeździeckimi i Lubelskim Klubem Jeździeckim zyskałby nowych użytkowników.

14) Pan Bogdan Sola – LKJ jest za daleko, ponad to wprowadzanie jeździectwa bliżej centrum miasta jest niepotrzebne i kosztowne.

15) Studentka UP – W parku można wprowadzić strefę restauracyjną, piknikową, do grillowania, by ludzie posiadali miejsce spotkań i integracji.

16) Pan Daniel Chlibiuk – Fundacja Sztukmistrze – W Parku Ludowym powinna znaleźć się przestrzeń dotycząca sztuki, np. miejsca na warsztaty, miejsca spotkań, przestrzeń artystyczna. Dwa lata temu Lublin dostał propozycje zorganizowania Europejskiej Konwencji Żonglerskiej właśnie na terenie Parku Ludowego. Do dyspozycji uczestników oprócz hal TL będą olbrzymie namioty cyrkowe, które staną na terenie parku, a także wytyczona strefa campingowa i miejsce atrakcji artystycznych na wolnym powietrzu. Sprawą logistyczną i finansową zajmuje się organizacja EIA, która wydaje swego rodzaju pożyczkę na zorganizowanie konwencji, a poprzez wprowadzenie przedstawień biletowanych te pieniądze

się zwróca. Konwencja organizowana jest jednorazowo, ale Karnawał Sztukmistrze odbywa się cyklicznie co rok. Po konwencji park będzie miał pewną renomę, będzie zareklamowany, a więc umieszczenie w nim miejsc do rozwoju artystycznego, do treningów i prób na stałe będzie dobrym posunięciem. Uczestnicy i odbiorcy corocznego karnawału będą odwiedzać park. W obecnej chwili należy zastanowić się jak ten park doprowadzić do dobrego stanu. Na konwencji pojawi się około 4000 uczestników z całej Europy, dodając do tego osoby oglądające przedstawienia będzie to mnóstwo osób. Dziś park nie szczyci się dobrą opinią, a nie chcemy narobić sobie wstydu.

17) Student UP – Próba połączenia Parku Ludowego z Parkiem Rusałka rozwiązałyby problem boisk sportowych. W Parku Rusałka została umieszczona strefa sportowa, mogłaby ona obsługiwać użytkowników Parku Ludowego.

18) Pan Karol Sankowski – Zagrożeniem jest prywatyzacja i pozwolenie na wejście na teren parku inwestorom i deweloperom, którzy od razu będą chcieli ten obszar zabudować, by czerpać z tego jak największe zyski.

19) Pani Zofia Polska – Pozwolenie na zabudowę tego obszaru to „wypowiedzenie wojny przyrodzie”. Wszystkie wąwozy są sukcesywnie zasypywane i zabudowywane, nikt nie będzie charytatywnie dbał o park. Trzeba wreszcie zacząć myśleć o terenach zieleni, na przykład obszar skarp przy Starym Lesie powinien zostać nietknięty, a obecnie mamy tam nowe osiedle mieszkaniowe. W koncepcji ochrony środowiska powinny znaleźć się wszystkie tereny zieleni, również park.

20) Studentka UP – Pomiędzy halami TL, a Parkiem Ludowym nie ma żadnego rodzaju powiązania, a ogrodzenie będzie dopełnieniem bariery nie do przekroczenia. Powinno się wprowadzić zieleń w okolicy hal by przejście pomiędzy obszarami parku, a terenem zabudowanym nie był aż tak drastyczny.

21) Pan Jan Kamiński – Zagrożeniem jest pasmo hal Targów Lublin, które są barierą oddzielającą park i osiedla mieszkaniowe od strony ulicy Nadłęcznej. Jeżeli nie powstanie żadne przejście przez tereny targowe park będzie usytuowany na tyłach hal. Bez użytkowników park będzie umierał.

22) Pani Katarzyna Kiełbińska – W przyszłości zostanie rozbudowana ulica Muzyczna, Trasa Zielona, a także wszelkie ciągi komunikacyjne obsługujące stadion, będą stanowiły one granice parku. Zatem zagrożeniem dla Parku Ludowego jest przerost komunikacji sąsiadującej z nim.

23) Pan Dobrosław Bagiński – Czynnikiem na podtrzymanie życia na obszarze parku będzie coraz mniej. Inwestycja jaką są hale TL dyskryminuje mieszkańców okolicznych osiedli, w tym momencie są już na przegranej pozycji. Nawet jakkolwiek prześlizg pomiędzy halami nie da mieszkańcom komfortu korzystania z parku, są one zbyt dużą barierą. Ewentualnie po

rozwoju arterii komunikacyjnych park może stać się bliższy mieszkańcom osiedli po drugiej stronie Bystrzycy.

24) Pan Bogusław Hajda – Musimy zastanowić się czy w ogóle w Lublinie w obecnej chwili mamy potencjalnych użytkowników Parku Ludowego.

25) Pani Anna Kiszka – Mimo zaprojektowania, przeprowadzenia rewitalizacji parku nie ma pewności, że znajdą się osoby, które będą chciały przebywać w parku. Hale i trakty komunikacyjne zabiorą połowę jego powierzchni. Należy zastanowić się czy będzie to miejsce sprzyjające odpoczynkowi i rekreacji.

26) Pan Bogdan Sola – Jeżeli umieści się w parku odpowiednie atrakcje to przyciągną one mieszkańców Lublina, pomijając dużą ilość ulic, czy sąsiedztwo stadionu.

27) Pan Szymon Furmaniak – Głównym problemem oprócz izolacji architektonicznej jest odległość parku od centrum, miasteczka akademickiego i od miejsc przebywania ludzi na przykład w centrach handlowych. Czy park nie jest zbyt daleko by przyciągnąć ludzi odleglejszych rejonów miasta? Park powinien zostać terenem głównie zagospodarowanym przez zielen, jest on katalizatorem spalin, oczyszcza miasto.

28) Pani Zofia Polska – Zielen stanowi „płuca miasta”, która niweluje spaliny, między innymi dlatego, jest tak ważna.

29) Pan Kamil Zwolski – Park Ludowy jest zagrożeniem samym w sobie. Z racji podmokłego terenu i warunków środowiskowych nakłady finansowe na wszelkie elementy i formy zagospodarowania mogą pogrążyć park.

30) Pan Dobrosław Bagiński – Może warto się zastanowić czy istnieje możliwość wykorzystania ziemi z wykopów do uregulowania podłoża w parku.

31) Pan Bogdan Sola – Absolutnie, w parku jest podłoże torfowe, nawiezenie gleby innego typu tylko zaszkodzi. Doprowadzi do destrukcji gleb i drzew.

32) Pani Katarzyna Kiełbińska – Park Ludowy ma złą opinię na dzień dzisiejszy, nie tylko jako miejsce zaniedbane, ale również niebezpieczne. Należałoby zastanowić się nad promocją i reklamą tego miejsca by zachęcić mieszkańców miasta do przebywania w tym miejscu.

33) Student UP – Zagrożeniem może być połączenie Parku Ludowego z Parkiem Rusałka, a dokładniej powielanie funkcji w tych dwóch miejscach. Nie posiadamy informacji na temat potrzeb i oczekiwań mieszkańców.

34) Pan Krzysztof Werner, Rada Dzielnicy „Śródmieście” – Perspektywy zaczną się rozwijać, gdy zaczniemy myśleć o ogóle terenów zieleni miejskich w optymistyczny sposób.

35) Pan Jan Rybojad – Problem parku pojawił się w latach 90-tych, wtedy wykonano drenaż parku, który został w późniejszych latach zniszczony. W czerwcu tego roku weszło w życie

nowe Studium, w którym sprawą priorytetową jest ochrona środowiska. Powinniśmy zatem opracować konkretny plan zamiast dywagować nad poszczególnymi elementami i złożyć projekt by miał szanse zostać ujęty w budżecie.

36) Pan Dobrosław Bagiński – Podstawowym zagrożeniem dla parku są pieniądze, a raczej ich brak. Park jest poza priorytetami miasta. Wprowadzenie inwestora dałoby szansę na zrealizowanie projektu i jest utrzymanie. Trzeba zastanowić się nad tym jaki projekt jest w stanie dać jakiegokolwiek przychody, ponieważ utrzymanie takiego obszaru z pieniędzy podatników jest niemożliwe.

37) Pani Zofia Polska – Budowa stadionu w tym rejonie miasta jest przedsięwzięciem niedorzecznym. Wybudowanie i późniejsze utrzymanie takiego obiektu wiąże się z olbrzymim kosztem. Zastanówmy się czy lepiej utrzymywać bezsensowny stadion czy piękny park.

38) Pan Krzysztof Werner – Nie wykorzystujemy tego co mamy. Szkoły, tereny jeździeckie, obiekty sportowe, to wszystko może przynieść dochody.

39) Pan Dobrosław Bagiński – Tereny wymienione należą do miasta, nie można ich określać jako przynoszących zyski.

40) Pan Jan Kamiński – kluczem do sukcesu jest połączenie w parku dwóch stref: otwartej i biletowanej. Pomysłem jest zaprojektowanie parku na dwóch poziomach. Dolny poziom jako część parku otwarta i bezpłatna dla wszystkich odwiedzających. Natomiast górna część biletowana, funkcjonująca na zasadzie systemu kładek, schodów, ramp, wind, z umieszczeniem pawilonów i restauracji. Jest to sposób na to by inwestycja i jej późniejsze funkcjonowanie bilansowało się.

41) Pani Zofia Polska – Nie podlega dyskusji to, że działania odnośnie odbudowy Parku Ludowego muszą być szybkie i zdecydowane, by nie obudzić się za późno, jak w przypadku Węglina, gdy na budowę wkroczyły buldożery.

42) Pan Jan Rybojad – Odbudujmy park i wykorzystujmy go jako teren zieleni z programem rekreacyjno – wypoczynkowym.

43) Pan Szymon Furmaniak – Nie tylko prywatna inwestycja przynosi dochód, przyroda i atrakcje umieszczone w parku przyciągają ludzi, to także jest korzyść dla miasta. Uczestnictwo w życiu parku i użytkowanie zawartych w nim elementów prowadzą do bilansowania się zrealizowanego projektu i jego funkcjonowania. Park to także n.p. produkcja tlenu – ten zysk można wyliczyć.

Podsumowanie dyskusji [szanse i zagrożenia]:

Szanse na rozwój parku zgłoszone przez uczestników warsztatów:

- Przeniesienie środków z budowy stadionu na odbudowę parku.
- Wyznaczenie organu zarządzającego parkiem.
- Pozostawienie parku jako otwartej przestrzeni zielonej.
- Zaprojektowanie obszaru jako ZOO.
- Wyznaczenie otwartej przestrzeni wystawowej.
- Powrót do idei eksploratorium.
- Umieszczenie otwartych terenów sportowych ze szczególnym uwzględnieniem uczniów Szkoły Podstawowej nr 20.
- Zaprojektowanie strefy restauracyjnej.
- Wyznaczenie miejsc spotkań artystycznych.
- Połączenie Parku Ludowego z Parkiem Rusałka.
- Zaprojektowanie strefy campingowej.

Zagrożenia Parku Ludowego, zgłoszone przez uczestników warsztatów:

- Prywatyzacja na cele zabudowy mieszkaniowej.
- Zagłada ekologiczna.
- Odgradzanie terenu tarów od reszty parku.
- Odcięcie Parku Ludowego od osiedli mieszkaniowych przez pasmo hal TL.
- Przerost komunikacji drogowej w otoczeniu Parku Ludowego.
- Brak użytkowników parku.
- Odległość od centrum, miasteczka akademickiego i miejsc skupiających dużo ludzi.
- Wysokie koszty utrzymania parku.
- Zła sława parku.
- Brak wiedzy odnośnie potrzeb mieszkańców.
- Brak perspektyw w myśleniu o Parku Ludowym.
- Opieszałość działań.
- Brak środków budżetowych.
- Pesymistyczny obraz miasta.

Opracowała: Magdalena Kusiak

Fotografia: Katarzyna Jedlińska